

MYNDR: JENS KRISTIAN VANG

LÁTUR OG SANGUR Í VÁGSBOTNI

Ólavsøkutiltakið hjá Miðlahúsinum gav stóru áskoðarafjöldini skemtiligt undirhald og skapti hugnaliga syngið-við løtu

Aftur í ár bjóðaði Miðlahúsið fólki á ólavsøku undirhald og tónleikaframfærslur í Vágsbotni. Hetta er blivið afturvendandi tiltak, sum sera stór undirtøka er fyri.

Nakað seinkað kom tiltakið í gongd eftir klokkan hálgvum ellivu, og tá ið fyrsti tónin umsíðir var spældur, var beinanvegin samband millum pallin og stóru áhoyrarafjöldina.

Vágbingurin Ingi Poulsen legði fyri, og tað var sjón fyri søgn, at hann er vorðin ein nýggjur darling í føroyskum popptónleiki. Hann spældi eitt nú »Tann fittasta«, sum er ein verulig føroysk landaplága. Ingi skapti eina góða og hugnaliga

–ja, eina fitta – løtu í Vágsbotni.

Hilmar Jan Hansen og Bill Justinussen stóðu fyri undirhaldinum í ár, og teir eru sum tiknir úr leikum. Teir hermdu eftir einari langari røð av almennum persónum, og teir høvdu eisini fingið tveir av mest aktuella persónunum og hendingunum við – ólavsøkugudstænastuna hjá hvalbiarpresti og ólavsøkurøðuna hjá lögmanni. Hilmar Jan og Bill vóru framúr.

Tiltakið endaði við framúrskarandi framfærslu við Niclas Hera Jákupsson og hansara monnum. Teir spældu tvey av størstu popphittunum í Føroyum, »Pápi tín býr ein í Tórshavn« og »Grøv nummar 13«, og fólk

sungu við frá fyrsta til seinasta orð. Tá ið Niclas Heri byrjaði framfærsluna, spurdi hann skemtandi, um kórið hjá honum var klárt, og tey túsundtals fólkinu í Vágsbotni vóru til reiðar – hetta stóra ólavsøkukórið hevði ikki fyri neyðini at venja frammanundan, tey sungu bara av lívsins kreftum. Hetta var vorðið sum syngið-við løta.

Miðlahúsið hevur øll árini lagt dent á, at tiltakið á ólavsøku er føroyskt tiltak. Í Føroyum eru nógv talent – bæði at syngja og skemta – og tey eiga pallin. Hesaferð var talan um eina ta sterkastu skrána nakrantíð – og næsta ár er ætlanin at endurtaka tiltakið.

Umbering

Ólavsøkutiltakið hjá Miðlahúsið varð einar 40 minuttir seinkað. Orsøkin var, at ein kaðal, sum skuldi senda ljóðið frá ljóðførunum og mikrofonunum á pallinum til ljóðpultin niðri á vegnum og haðani víðari út í hátalararnar, gekk fyri. Hetta er ein serligur kaðal, og neyðugt var at fara á goymslu úti í býnum at fáa nýggjan. Hetta skapti seinkingar, og tað var sera óheppið fyri bæði tiltak og áskoðarar. Vit eru sera fegin um, at so nógv fólk møta til tiltakið ár eftir ár, og vit harmast, at alt ikki gekk eftir vild hesaferð. Vit vilja biðja um umbering fyri, at tiltakið var seinkað.

Jonhard Hammer,
stjóri í Miðlahúsinum